

naše občine, so bile zelo različne po številu prebivalcev, njihovi socialni strukturi, obsežnosti in oblikovanosti prostora itd. Zato ni slučaj, da se je tudi skozi navedene in druge značilnosti krajevnih skupnosti pričelo preučevanje, kakšne naj bodo krajevne skupnosti, da bi kar najbolj opravljale svoje osnovno vlogo v političnem sistemu.

V občini Bežigrad je leta 1974 delovalo 11 krajevnih skupnosti, ki so bile po vseh karakteristikah zelo različne in po tipih tako mestne kot predmestne, pa tudi vaške. Ob tem se je postavilo vprašanje, kaj storiti (stvar je bila inicirana kot enotna aktivnost Ljubljane, pa tudi širše), da bi krajevne skupnosti postale resnična in realna možnost takšnega povezovanja in organiziranja občanov, da bi bil zagotovljen njihov neposreden vpliv na urejanje osnovnih življenjskih vprašanj v skupnostih samih in preko delegatskega sistema v širših družbenopolitičnih skupnostih. Na teh osnovah je bila zasnovana skupna akcija preoblikovanja krajevnih skupnosti v Ljubljani in tako tudi v Bežigradu. Na osnovi analiz in ocen stanja v posameznih krajevnih skupnostih je bilo najprej število skupnosti povečano od 11 na 16 in kasneje od 16 na sedanjih 28 krajevnih skupnosti. Današnje stanje je podano v naslednji preglednici:

Naziv krajevne skupnosti	Št. prebivalcev
A. T. LINHART	764
BERIČEVO-BRINJE	561
BEŽIGRAD I	1708
BEŽIGRAD II	2104
BORIS KIDRIČ	2027
BORIS ZIHERL	3543
BRINJE	3696
ČRNUČE GMAJNA	2913
DOL	1145
FRANC RAVBAR ČRNUČE	2089
IVAN KAVČIČ-NANDE	3526
JEŽICA	1014
JOŽE ŠTEMBAL	3550
KOROŠKIH PARTIZANOV	1825
MIRAN JARC	1852
NADGORICA-JEŽA	1277
PODGORICA-ŠENTJAKOB	1167
REZKE DRAGAR	1474
SAVLJE-KLEČE	920
SAVSKO NASELJE I	1805
SAVSKO NASELJE II	2101
SAVSKO NASELJE III	2156
7. SEPTEMBER	3720
STADION	2001
STOŽICE	2275
TOMAČEVO-JARŠE	2040
TRIGLAV	2352
URŠKE ZATLER	3080
SKUPAJ	58685

Aktivnost pri preoblikovanju je imela svoje pozitivne, pa tudi negativne posledice. Naj omenimo samo nekatere. Med pozitivno lahko štejemo brez dvoma večje angažiranje širokega kroga občanov pri reševanju družbenih zadev, možnosti večjega in ustreznjega izražanja avtentičnih interesov ljudi, večji skupni nadzor nad izvajanjem sprejetih programov itd. Slabe posledice teh sprememb pa so premajhna preučitev situacije pred odločitvijo o preoblikovanju, kampanjsko izvedena akcija preoblikovanja, nesporazumi v zvezi z ustvarjanjem in zagotavljanjem pogojev za delovanje krajevne samouprave itd.

Ne glede na to, da ob ocenah teh aktivnosti večkrat prevladujejo slabe izkušnje, slabe strani teh aktivnosti, ne bi smeli pritrčiti tistim, ki menijo, da je bila to zgrešena akcija. Zgrešena je bila in bo tudi v bodoče, če bomo obremenjeni še vedno in preveč s pojmovanjem krajevnih skupnosti kot »malih občin«, kot institucij, katerih sinonimi so mogočne zgradbe in ne dejavnosti – programi, velik »proračun« in ne napor, da se v okviru materialnih možnosti (ki so v tem trenutku omejene) zadovoljujejo interesi in potrebe občanov itd. Ocene o zgrešenosti takšnih naporov bodo prisotne toliko bolj, kolikor bo takšna dejavnost tudi v naprej premalo preučena, kampanjska akcija. To mora biti naša programska in operativna stalnica, pri čemer so potrebni vsakodnevni napor, da krajevne skupnosti vse bolj postajajo tesna zveza občanov, medsebojno povezanih pri razreševanju skupnih problemov.

TEMELJI SAMOUPRAVNE ORGANIZIRANOSTI IN DELEGATSKEGA SISTEMA V KRAJEVNI SKUPNOSTI

Z ustavo sicer ni predpisana enotna organiziranost krajevnih skupnosti, temveč je uveljavljeno načelo samoorganiziranosti, vendar pa tako ustava kot nekateri zakoni in družbenopolitični dokumenti postavljajo enotne temelje samoupravne organiziranosti krajevnih skupnosti, nekatere oblike in organi pa so z zakoni predpisani kot obvezni oziroma nujni (npr. delegacije, komiteji za SLO in DS, poravnalni sveti).

Uresničevanje vloge in funkcij krajevne skupnosti je po eni strani odvisno od organiziranosti in učinkovitega delovanja družbenopolitičnih organizacij (pa tudi družbenih organizacij in društev), po drugi strani pa od samoupravne organiziranosti delovnih ljudi in občanov v krajevni skupnosti in od ustrezne postavitve temeljev delegatskega sistema v krajevni skupnosti ter v skladu s tem od vsebine in učinkovitosti samoupravnega in delegatskega delovanja delovnih ljudi in občanov.

Samoupravno organiziranost krajevne skupnosti določa njen statut, ki opredeljujejo tudi pristojnosti, pravice in dolžnosti posameznih oblik organiziranosti in organov krajevne samouprave.

Zbori delovnih ljudi in občanov so najširša oblika samoupravljanja in odločanja v krajevnih skupnostih. Na zborih razpravljajo in odločajo o najpomembnejših zadevah v krajevni skupnosti, oblikujejo smernice in stališča za delo delegacij, pomembni pa so tudi za obveščanje občanov. Zbori delovnih ljudi in občanov so učinkoviti, če ne obsegajo prevelikega območja, če se ukvarjajo z resnično pomembnimi vprašanji in če se na njih sprejete odločitve ali pobude na odločitve uresničujejo.

Zbrani podatki kažejo, da je bilo v času od 1. 1. 1983 do 1. 6. 1984 v naših krajevnih skupnostih organiziranih 75 zborov delovnih ljudi in občanov, ki se jih je udeležilo 4006 krajanov. Pri tem moramo navesti, da krajevne skupnosti A. T. Linhart, Boris Kidrič in Boris Ziherl, niso imele nobenega zbora. Druge krajevne skupnosti so imele enega pa tudi do dvanajst, oziroma 2,7 zbora za vse krajevne skupnosti v občini; glede na udeležbo pa je to v povprečju 143 krajanov na zbor.

Značilno je, da je udeležba na posameznih zborih močno nihala in sicer od približno 25 v krajevni skupnosti Bežigrad II do okoli 1600 (ulični zbori) v krajevni skupnosti Tomačevo-Jarše. Različno močno udeležbo lahko pripišemo aktualnosti obravnavane problematike, o pomembnosti vprašanj za življenje in razvoj krajevne skupnosti. Glede na pomembnost vprašanj kaže tudi vsebina dnevnih redov, kjer je bilo v največ in to v dvanajstih krajevnih skupnostih obravnavan program dela, poročila o delu, finančna poročila in kadrovska vprašanja za organe krajevne skupnosti. Zato je bila tudi udeležba na teh zborih visoko nadpovprečna, saj je bilo v krajevni skupnosti Tomačevo-Jarše 1600 udeležencev, v Jože Štembal 420, Stadion 105, v Franc Ravbar črnuče 98 itd. Osem krajevnih skupnosti je obravnavalo vprašanja komunalnega urejanja prostora, od katerih je bila najštevilnejša udeležba v krajevni skupnosti Beričevo-Brinje in to 300 krajanov, v Brinju 200, v Stadionu okoli 100 itd. Osnutke zakonov, odlokov, družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov je obravnavalo sedem krajevnih skupnosti. V krajevni skupnosti Tomačevo-Jarše je bilo po zbranih podatkih največ udeležencev, nato sledijo krajevne skupnosti Triglav in Savsko naselje II.

O izgradnji sosesk so razpravljali v šestih krajevnih skupnostih, v petih so obravnavali statute in druge samoupravne akte krajevne skupnosti, prav tako v petih pa tudi kandidacijske postopke za izvedbo volitev. V eni ali dveh krajevnih skupnostih je bilo obravnavano planiranje (Savljje-Kleče in Podgorica-Šentjakob), s podpovprečno udeležbo; kmetijska problematika (Beričevo-Brinje s 300 udeleženci in Savljje-Kleče s 40 udeleženci); pregled organizacije SLO in DS v krajevni skupnosti Rezke Dragar se je udeležilo 85 krajanov; drugi zbori, ki so obravnavali izboljšanje preskrbe oziroma preprečevanje kaznivih dejanj v krajevni skupnosti med dopusti so bili še v krajevnih skupnostih Miran Jarc oziroma Jože Štembal.

Ugotovimo lahko,

– da zavest o potrebnosti odločanja o najpomembnejših vprašanjih za življenje in razvoj krajevne skupnosti v okviru zbora delovnih ljudi in občanov, še ni prodrla do vseh, tako tistih, ki so dolžni organizirati take zборе kot tudi tistih delov-

nih ljudi in občanov, ki naj bi sodelovali v tem procesu samoupravnega in delegatskega odločanja;

- da na udeležbo na zborih močno vpliva določitev dnevnega reda, oziroma sposobnost organizatorja videti in spoznati pereča vprašanja svojega območja ter jih na primeren način reševati v svojem okolju;

- da so bili izjemno ugodni rezultati glede na število udeležencev tam (KS Tomačevo-Jarše), kjer so jih sklicali za ožja območja v krajevni skupnosti (ulični zbori).

Skupščina krajevne skupnosti je osrednji organ samoupravljanja v krajevni skupnosti. Ima podobno vlogo in položaj kot delavski svet v organizaciji združenega dela. Sestavljena mora biti tako, da se v njej lahko uveljavljajo najrazličnejši interesi delovnih ljudi in občanov, ki živijo ali delajo na območju krajevne skupnosti. Zato morajo biti v skupščini krajevne skupnosti zastopani ne samo delovni ljudje in občani po teritorialni organiziranosti (npr. v skupnostih stanovalcev, vaških odborih ipd.), temveč tudi delavci in delovni ljudje, ki delajo v organizacijah združenega dela na območju krajevne skupnosti, ter delovni ljudje in občani, organizirani v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih. Za uveljavljanje krajevne skupnosti kot resnične temeljne samoupravne skupnosti in bistvene sestavine komunalnega sistema je nujno večje vključevanje delegatov organizacij združenega dela v samoupravno organiziranost krajevne skupnosti in predvsem v delovanje skupščine krajevne skupnosti.

Na osnovi zbranih podatkov imajo vse krajevne skupnosti v občini Ljubljana Bežigrad kot osrednji organ samoupravljanja oblikovano svojo skupščino. Skupščine krajevne skupnosti za Bežigradom imajo skupno 874 delegatov. V obravnavanem obdobju sta bili sklicani 102 seji, od katerih je bilo 93 sej sklepčnih (90%) in 9 nesklepčnih (10%). Na sejah je bilo prisotnih skupaj 607 delegatov (70%).

Čeprav je bilo v povprečju 3,3 sklepčnih sej skupščin, se je njihovo dejansko število gibalo od ene v krajevni skupnosti Beričevo-Brinje in Miran Jarc do sedem v Tomačevo-Jarše ali osem na Ježici. Podobno kakor na zborih delovnih ljudi in občanov, je bil tudi tu dan poudarek tistim vprašanjem, ki so poleg obvezne obravnave na skupščinah najbolj pereča v posamezni krajevni skupnosti. Največkrat so bila tako obravnavana vprašanja s področja dela organov krajevne skupnosti (33) in to v večini krajevne skupnosti, nato je bila namenjena potrebna pozornost finančnim vprašanjem (29), v okviru česar so obravnavali finančni načrt, zaključni račun in problematiko financiranja krajevne skupnosti; ta vprašanja so bila obravnavana v sedemnajstih krajevni skupnostih. V sedemnajstih krajevni skupnostih so obravnavali tudi statute krajevne skupnosti. V devetih krajevni skupnostih je bila obravnavana komunalna problematika, v prav toliko primerih pa tudi področje SLO in DS. V šestih krajevni skupnostih so skupščine obravnavale delovanje delegacij in sprejele usmeritve za njihovo delo. Prostorska problematika je bila obravnavana v petih krajevni skupnostih, kmetijska problematika pa v dveh. Po enkrat so bile obravnavane v posamezni krajevni skupnosti še: problematika preskrbe občanov (Krajevna skupnost Koroški partizani), splošna krajevna problematika (Krajevna skupnost Stadion), delovanje delovne skupnosti, krajevne skupnosti (Jože Štembal), delovanje hišne samouprave (Krajevna skupnost Savsko naselje I, II in III in krajevna skupnost 7. september) in sodelovanje z organizacijami združenega dela (Savilje-Kleče).

Ugotoviti je mogoče, da so se skupščine krajevne skupnosti uveljavile kot osrednji organ samoupravljanja, kar potrjuje dejstvo, da so bila vsa pomembna vprašanja obravnavana na skupščinah krajevne skupnosti ob sorazmerno visoki udeležbi delegatov.

Ob dejstvu, da so ponekod ista vprašanja obravnavana tako na zborih kot tudi skupščinah krajevne skupnosti, se zastavlja vprašanje smotrnosti ustrezne vsebinske razmejitev obravnavanih vprašanj na zborih in skupščinah krajevne skupnosti.

Skupščine krajevne skupnosti so delegatsko ustrezno oblikovane, vendar je vprašanje, kako se uresničujejo delegatski odnosi delegatov posameznih sredin.

Svet krajevne skupnosti je izvršilni organ skupščine krajevne skupnosti in izvaja njene sklepe in odločitve zborov delovnih ljudi in občanov, pripravlja gradivo za te sklepe in odločitve in opravlja druge naloge, ki jih določa statut krajevne skupnosti.

uresničevanje nalog na različnih področjih ima svet krajevne skupnosti stalne in občasne komisije in druga delovna telesa.

Analiza vprašalnikov kaže, da imajo sveti krajevne skupnosti za Bežigradom skupno 310 članov. V obravnavanem obdobju je bilo sklicanih 291 sej, od katerih je bilo 265 sklepčnih (91%) in 26 nesklepčnih (9%). Na sejah je bilo prisotnih 228 članov (71%).

Čeprav je bilo v povprečju na posamezno krajevno skupnost 9,4% sklepčnih sej sveta, pa se je njihovo dejansko število gibalo od šest v krajevni skupnosti Miran Jarc do petnajst v krajevni skupnosti Ivan Kavčič in Ježica ali šestnajst v krajevni skupnosti Dol. Podobno kot na zborih delovnih ljudi in občanov ter sejah skupščin krajevne skupnosti, je bil tudi tu dan poudarek tistim vprašanjem, ki so najbolj pereča v posamezni krajevni skupnosti. Največkrat so bila obravnavana finančna vprašanja (42), v okviru česar so obravnavali finančni načrt, zaključni račun in problematiko financiranja krajevne skupnosti, nato je bila namenjena potrebna pozornost področju SLO in DS (25), in v prav toliko primerih tudi vprašanju s področja dela organov krajevne skupnosti. V dvanajstih krajevni skupnostih so obravnavali komunalno problematiko.

V enajstih krajevni skupnostih so bili obravnavani statuti krajevne skupnosti in v prav toliko primerih tudi prostorska problematika in delovanje delovne skupnosti krajevne skupnosti. V osmih primerih so sveti obravnavali plane razvoja krajevne skupnosti in problematiko prostorov za delovanje krajevne skupnosti, v okviru česar so obravnavali: neustreznost, razpoložljivost prostorov, vzdrževanje obstoječih prostorov in nadomestno gradnjo prostorov. V sedmih krajevni skupnostih so obravnavali delovanje delegacij in sprejeli usmeritve za njihovo delo. Problematiko preskrbe občanov so obravnavali v treh krajevni skupnostih in v prav toliko primerih tudi socialno in kmetijsko problematiko, sodelovanje s sosednimi krajevni skupnostmi in z organizacijami združenega dela. Delovanje skupnosti stanovalcev sta obravnavala dva sveta. Po enkrat so bile obravnavane v posamezni krajevni skupnosti še: problematika barakarskih naselij (Boris Zihert), delovanje društev (Dol) in priklop kurilnice na KEL (Brinje).

Zanimiva je ugotovitev, da je zaporedje pogostosti obravnavanja posameznih vprašanj spremenjeno, čeprav je obravnavana problematika vsebinsko identična kot pri zboru in skupščini. Tako so sveti največkrat obravnavali finančna vprašanja krajevne skupnosti, na drugem mestu sta SLO in DS in vprašanja s področja dela organov krajevne skupnosti (komisije, odbori...), sledijo komunalna vprašanja, delovna skupnost, prostorska problematika, planiranje itd.

Zaradi identičnega obravnavanja posameznih vprašanj sveta krajevne skupnosti z drugimi organi krajevne skupnosti ugotavljamo, da sveti uresničujejo sklepe skupščine in zborov. Tako svet ne predstavlja krajanom odtujen organ, saj sprejema odločitve, ki so v skladu z njihovimi interesi.

Komisije in drugi organi sveta krajevne skupnosti

Stalne komisije svetov krajevne skupnosti so ustanovljene za področje komunalnega gospodarstva in urbanističnega planiranja (32), za zdravstveno in socialno varstvo (24), za varstvo, vzgojo in izobraževanje otrok (10), za kulturo, prosveto, telesno kulturo in rekreacijo delovnih ljudi (24), za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (18), za varstvo spomeniških obeležij NOB (3), za družbeno planiranje in razvoj (12), za priznanja in odlikovanja (3), za volitve (8), za statut in druge splošne akte (18), za kmetijstvo (6), za finančno materialno poslovanje (10). Po ena krajevna skupnost pa ima komisijo za informiranje in propagandno dejavnost, za vloge in pritožbe, za gostinstvo in obrtno dejavnost, za izgradnjo prostorov krajevne skupnosti, za proslave itd.

Vse naštetje komisije zajemajo 994 članov, ki so prisostvovali 512 sklepčnim sejam. Najbolj aktivne komisije so bile komisije na področjih dela za komunalno gospodarstvo, urbanizem, programiranje in varstvo okolja (140), komisija za zdravstvo in socialno varstvo (76), komisija za kulturo, prosveto, telesno kulturo, rekreacijo in komisija za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (56).

Velja ugotovitev, da je v delo organov svetov krajevne skupnosti aktivno zajetih veliko število delovnih ljudi in

občanov, kar omogoča uspešno reševanje odprtih problemov v krajevih skupnostih.

Opazna je izrazita korekcija med številom ustanovljenih organov in številom sej (komunala, zdravstvo, prometna varnost), kar kaže na interes krajanov za ta vprašanja.

Poravnalni svet kot sestavni del samoupravnega sodstva skrbi za sporazumno urejanje sporov in za urejanje dobrih odnosov med občani in med njimi in samoupravnimi organizacijami in skupnostmi. Podatki kažejo, da imajo vse krajevne skupnosti ustanovljen svoj poravnalni svet, krajevna skupnost 7. septembra in krajevna skupnost Urške Zatler pa imata skupnega. V poravnalnih svetih deluje 146 članov. Število sej (62) kaže, da so nekateri poravnalni sveti precej aktivni, medtem ko v petih krajevnih skupnostih poravnalni svet v zadnjem obdobju ni zasedal (A. T. Linhart, Beričevo-Brinje, Boris Kidrič, Savsko naselje I in Stožice).

Med najpomembnejšimi obravnavanimi vprašanji so bila naslednja: poravnava sosedskih odnosov (10), mejni spori (6), motenje posesti (3), obrekovanje (2), služnosti (2), razžalitve (1) in prostorska problematika mladinske dejavnosti (1).

Hišna samouprava, kot pogosto imenujemo samoupravljanje stanovalcev, je s skupnostmi stanovalcev, zbori stanovalcev in hišnimi sveti ter svetom stanovalcev pri krajevni skupnosti pomembna sestavina samoupravljanja v krajevni skupnosti, saj je organizacijsko najbližja občanom in zato lahko učinkovito opravlja ne samo naloge v zvezi z upravljanjem in gospodarjenjem s stanovanjskimi hišami, temveč tudi številne druge naloge v okviru samoupravljanja v krajevni skupnosti.

Skupnosti stanovalcev niso ustanovljene v šestih krajevnih skupnostih, kjer je le individualna gradnja. V preostalih 22 krajevnih skupnostih je skupno ustanovljenih po podatkih, ki so jih posredovale krajevne skupnosti, 364 skupnosti stanovalcev. Od ene v krajevni skupnosti Dol in krajevni skupnosti Franc Ravbar do 32 v krajevni skupnosti 7. september.

Po podatkih Samoupravne stanovanjske skupnosti Bežigrad ima njihov stanovanjski sklad skupno 589 objektov, od katerih ima skupnost stanovalcev 465 objektov. V 73 objektih skupnosti stanovalcev samostojno gospodarijo s stanovanjsko hišo, v 392 objektih pa je prenešeno gospodarjenje z objektom na Samoupravno stanovanjsko skupnost Bežigrad. 124 objektov v občini, ki niso ustanovile skupnosti stanovalcev, je podčasno upravo Stanovanjskega podjetja Ljubljana. Od tega ima 31 skupnost stanovalcev več kot pet stanovanj v družbeni lasti, kar je pogoj za njihovo ustanovitev, medtem ko 93 objektov nima tega pogoja. Za izpolnitev pogoja bi se morala po 2 ali 3 objekti združiti, da bi lahko ustanovili skupnost stanovalcev. Krajevne skupnosti so ocenile delovanje skupnosti stanovalcev kot zadovoljivo, predvsem pri reševanju tekočih zadev v zvezi z gospodarjenjem z objekti, opozorile pa so na slabo povezanost s Samoupravno stanovanjsko skupnostjo in na pomanjkanje hišniških stanovanj.

Svet stanovalcev pri krajevni skupnosti je ustanovljena v 10 krajevnih skupnostih, v ustanavljanju je v dveh krajevnih skupnostih, v 17 krajevnih skupnostih pa ni bil ustanovljen.

V statutu krajevne skupnosti je svet stanovalcev opredelilo 17 krajevnih skupnosti.

Dejansko stanje na področju hišne samouprave opozarja, da je storjen korak naprej, vendarle še vedno ostaja v okviru reševanja problematike upravljanja in gospodarjenja s stanovanjskimi hišami, mnogo manj pa reševanja življenjskih potreb in interesov stanovalcev kot krajanov.

Potrošniški svet je oblika samoupravnega organiziranja, v kateri delovni ljudje in občani obravnavajo vprašanja preskrbe z blagom in storitvami in vplivajo na razvoj proizvodnje in storitvenih dejavnosti, ki zadovoljujejo njihove potrebe.

Iz zbranih podatkov je razvidno, da imajo vse krajevne skupnosti svoj potrošniški svet, le v krajevni skupnosti Bežigrad II njegovo funkcijo opravlja svet krajevne skupnosti, krajevni skupnosti 7. september in Urške Zatler pa imata skupen potrošniški svet. Število sklepčnih in nesklepčnih sej po posameznih krajevnih skupnostih kaže na različno aktivnost sveta potrošnikov. Skupaj je bilo 79 sklepčnih sej, 7 pa nesklepčnih (8%).

Po podatkih ne deluje svet v krajevni skupnosti Stadion. Vsi sveti zajemajo 174 članov.

Med najpomembnejšimi obravnavanimi vprašanji so bila naslednja: vprašanja s področja preskrbe z osnovnimi življenjskimi potrebščinami (20), dajanje mnenj k vlogam za izdajo obrtnih dovoljenj za storitvene dejavnosti (11), delovni čas trgovin, lokalov in tržnice (5). Aktualnim vprašanjem v konkretni situaciji pa je bila namenjena po ena seja (preskrba s kritičnimi artikli, pomoč starejšim občanom glede preskrbe, izboljšanja oskrbljenosti kioskov).

KRAJEVNA SKUPNOST V DELEGATSKEM SISTEMU

Delegacije krajevne skupnosti za skupščino družbeno politične skupnosti

Krajevna skupnost je temeljna celica **delegatskega skupščinskega sistema**.

Vsaka krajevna skupnost ima delegacijo za delegiranje delegatov v skupščino družbenopolitične skupnosti in prek nje v mestno, republiško in zvezno skupščino. Delegacija mora imeti najmanj pet članov.

V delegacijo so krajevne skupnosti izvolile od 6 do 15 delegatov: 2 krajevni skupnosti sta izvolili po 6 delegatov, 4 krajevne skupnosti po 7 delegatov, 10 krajevnih skupnosti po 9 delegatov, 4 krajevne skupnosti po 10 delegatov, 4 krajevne skupnosti po 11 delegatov, 2 krajevni skupnosti po 12 delegatov, ena krajevna skupnost 13 delegatov in ena krajevna skupnost 15 delegatov, skupno 266 delegatov. Zaradi selitve, smrti in drugih vzrokov se je v 11 delegacijah krajevnih skupnosti število delegatov zmanjšalo: v 6 delegacijah za enega delegata, v 2 delegacijah za 2 delegata, v eni delegaciji za 3 delegate in v eni delegaciji celo za 4 delegate, skupno za 18 delegatov. Število delegatov se je zmanjšalo le v tistih delegacijah, ki so imele izvoljenih več delegatov kot zakon zahteva, tako da zakonito delujejo vse delegacije.

V obravnavanem obdobju je zbor krajevnih skupnosti občinske skupščine zasedal petnajstkrat.

Posamezne delegacije so sklicale od 9 do 24 sej, skupno 449 sej, od katerih je bilo 351 (79%) sej sklepčnih, 98 (21%) sej pa nesklepčnih. Na sklepčnih sejah je bilo povprečno 183 delegatov (74%).

Cepprav pride v povprečju 3,5 nesklepčnih sej na posamezno delegacijo in je imelo nesklepčne seje od 28 16 delegacij, se je njihovo število dejansko gibalo od 1 v delegaciji KS Beričevo-Brinje, Dol in Savsko naselje I, do 10 v delegaciji KS Jože Štembal oziroma do 13 v delegaciji krajevne skupnosti Urške Zatler.

Upošteva se podatke je mogoče ugotoviti, da posamezne delegacije še vedno niso popolno zaživele, saj so še primeri, da se ne sestajajo in da gre delegat na sejo zbora brez stališča delegacije. S tem se ne uresničuje temeljna naloga delegacije in njenih članov, da zastopajo resnične interese delovnih ljudi in občanov in da se na podlagi teh interesov dogovorijo o skupnih odločitvah. Pojavlja se tudi vprašanje povratne informacije v delegacijo in dalje v bazo. Prav tako ni opaziti povezanosti med skupščino, svetom krajevne skupnosti in delegati in delegacijami. Zaskrbljujoče je, da se v nekaterih krajevnih skupnostih pojavlja precejšnje število nesklepčnih sej delegacij, kar bi moralo obvezati te krajevne skupnosti, da temeljito ocenijo vzroke tega pojava.

Delegacije krajevne skupnosti za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti

Na splošnih volitvah v krajevnih skupnostih so izvoljene delegacije za delegiranje delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti. To so naslednja področja: vzgoja in izobraževanje, raziskovalna dejavnost, kultura, zdravstvo, socialno varstvo (tu se povezujejo socialno skrbstvo, otroško varstvo, zaposlovanje, stanovanjsko gospodarstvo in pokojninsko-invalidsko zavarovanje) in telesna kultura. Praviloma so v krajevnih skupnostih za skupščine naštetih samoupravnih interesnih skupnosti oblikovane posebne delegacije (najmanj 5 članov), zakon pa omogoča tudi izvolitev združenih (najmanj 7 članov) in splošnih (najmanj 10 članov) delegacij. Združene delegacije (za več navedenih samoupravnih interesnih skupnosti) se volijo tam, kjer ni pogojev za izvolitev posebnih delegacij za vsako samoupravno interesno skupnost, splošna delegacija pa se